

[Wilhelm]

meste venner af A. P. Møller og de multinationale bliver sat til at varetage statens interesser i nogle vigtige forhandlinger med A. P. Møller og de multinationale, hvor en ukritisk atomkrafttilhænger, der i årevis er gået ind for atomkraften og ikke har haft nogen som helst bekymringer om affaldsproblemet, nu bliver den, der får hovedansvaret for at bedømme, hvornår affaldsproblemet er løst, hvor et medlem, som har stået forrest i kampen mod faglige rettigheder, forrest i kampen for at kriminalisere hævdvundne kampraditioner for fagbevægelsen, stået forrest i kampen for, at man skulle kunne udelukke forsvarere, stået forrest i kampen for, at man skal ikke bare kunne, men have pligt til at udlevere politiske flygtninge, hvis de er kommet her til landet og bliver beskyldt for politiske forbrydelser, stået forrest i kampen for, at man skal omgå grundlovens garantier mod varetægtsfængslinger, bliver gjort til den, der skal varetage retssikkerheden her i landet, og hvor et medlem, som var med til så sent som i januar som medlem af ligningsrådet at tage initiativ til den skandaløse afstemning, hvor ligningsrådet sad og stemte om, hvorvidt skattelovene skulle overholdes, hvorvidt § 12 i selskabsskatteloven skulle overholdes, og hvor det pågældende medlem stemte imod, at denne paragraf skulle overholdes, nu bliver den, der skal sikre, at skattelovene her i landet skal overholdes. Jeg kunne fortsætte, og jeg kan sige, som det altid gælder for vores vedkommende: ingen af disse dele er personlig ment, men er nævnt, fordi de repræsenterer en tendens i den nye regering.

Til finansministeren bliver jeg nødt til at sige, at jeg tror, det vil blive modtaget med interesse rundt omkring og ikke mindst i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, at finansministeren har følt sig nødsaget til at stille sig herop og sige, at de konsekvensberegninger, som erhvervsrådet har udført, bygger på én stor misforståelse, på uvidenhed om, hvad der ligger i det, på forglemmelse med hensyn til en hel masse af faktorerne osv., at de altså med andre ord er totalt ukvalificerede. Men hvad finansministeren glemte at sige, var, at formanden for det økonomiske råd er kommet til præcis det samme resultat med hensyn til virkningen af regeringsaftalen: 25.000 flere arbejdsløse, end der ellers ville have været. At Socialistiske Økonomer er kommet til samme resultat, det tror jeg ikke gør større

indtryk på finansministeren, til trods for at det er disse folk, der hidtil har haft mest ret i deres vurderinger af, hvad virkningerne ville blive på disse områder. Hvem er det, der har været enig i finansministerens vurdering? Ikke én, bortset fra byggekloidsjongløren i TV-Avisen. Han var enig med finansministeren. Der blev stillet nogle klodser op, ikke sandt, og stramningen gav en 5.000-6.000 ledige, men så var der nogle andre ting, der måske gav lidt flere job, ikke sandt, og så blev de erhvervstilskud i form af lavrentelån for 1 mia kr., som erfaringsmæssigt er gået til og igen vil blive brugt til rationalisering og bortrationalisering af arbejdspladser og ikke til merbeskæftigelse, pludselig sat over på kreditsiden, ikke sandt.

Jeg ved ikke, om det er denne byggekloidsjonglør, som finansministeren bygger sine beregninger på, eller om man i regeringen har foretaget beregninger, men jeg kan love finansministeren, at vi vil kræve de beregninger på bordet, og jeg håber, at det denne gang – hvad der ikke lykkedes ved sidste augustforlig – lykkes at få de beregninger på bordet, at forligspartierne ikke endnu en gang vil fortælle os, at det er forligspartiernes ejendom, og det må vi andre ikke se. Det var jo det, der skete sidste år i PØ-udvalget, hvor vi vidste, at regeringen havde foretaget konsekvensberegninger over augustforlig II, men hvor man til dato har nægtet at udlevere disse beregninger til folketinget, til trods for at man fuldstændig uanstændigt anmoder folketinget om at tage stilling til de lovforslag, man kommer med, og som man har foretaget disse konsekvensberegninger over.

Inden vi ser, hvad det er, finansministeren bygger sin nedvurdering af alle andre bedømmelser på, vil jeg i øvrigt lige erindre om finansministerens egen vurdering for et par år siden. Da man i 1976 i det første augustforlig foretog det, man kaldte en finanspolitisk lempelse, hvad det også var i høj grad med den midlertidige momsreduktion på 4½ mia kr., da hævdede finansministeren, at det gav en merbeskæftigelse på 50.000. Når man nu kommer og foretager det modsatte med godt og vel det samme beløb, 5 mia kr. den anden vej, så bestrider finansministeren, at det kan komme til at betyde en merarbejdsløshed på bare det halve.

Til sidst til statsministeren, som havde nogle vistnok morsomme bemærkninger om